

**Hodnocení
diplomové práce Petra Bernatíka
na téma
„Alternativní tresty k trestu odňtí svobody“**

Předložená diplomová práce je orientována na nesnadnou problematiku účinnosti alternativních trestů. Diplomat se v ní zabývá zejména historickými a filosofickými předpoklady pro uplatnění alternativních trestů, pojmovým vymezením alternativních trestů, zásadami pro jejich ukládání a hledisky, která mají vliv na jejich účinnost.

Výklad je přehledný a jeho systematika odpovídá zaměření práce.

Po metodologické stránce práce vychází ze studia přiměřeného okruhu převážně tuzemské odborné literatury a statistických dat. Do použité literatury však mohly být zahrnuty některé novější práce věnované výsledkům reformy trestněprávních sankcí jako je např. sborník IKSP věnovaný ukládání nepodmíněného trestu odňtí svobody a jeho alternativ (2005) nebo stať Válkové obsažená ve sborníku „Ve službách práva“ (nakl.C.H.Beck, 2003).

Práce je výsledkem snahy o podání celkového obrazu zkoumané problematiky. Autor v ní vcelku výstižně zhodnotil problematiku alternativních trestů a upozornil na hlavní problémy, na které prosazování těchto trestů narází.

K textu mám tyto dílčí připomínky:

Diplomat na str. 40 uvádí, že je možné měnit podmínky a povinnosti v průběhu výkonu trestu, nahrazovat je novými nebo je zpřísňovat a nahrazovat je jinými. Pokud má na mysli trest obecně prospěšných prací, jak plyne z kontextu, pak je tento závěr v rozporu s platnou právní úpravou. S možností zpřísnění uložených podmínek a omezení u tohoto trestu počítá teprve vládní návrh nového trestního zákona.

Na str. 41 se argumentuje indexy uvězněných osob, konkrétní údaje o výši těchto indexů však v práci vůbec nejsou obsaženy.

V textu postrádám str. 42.

Na str. 44 (dole) diplomat vidí jako překážku, která v minulosti vyučovala aplikaci alternativních trestů, určitá zákonná omezení pro aplikaci těchto trestů jako je např. věkové omezení, omezení dané povahou trestného činu apod. Pokud má na mysli českou právní úpravu, je zapotřebí, aby tyto překážky a způsob, jakým došlo k jejich odstranění, blíže konkretizoval.

Na str. 57 se diplomat snaží dokumentovat způsob sankcionování pachatelů lehkých a středních deliktů pomocí tabulky se statistickými údaji vězeňské statistiky. Z uvedených dat však nelze potřebnou informaci získat.

Příloha 2 poskytuje zkreslený pohled na ukládání alternativních trestů, neboť v ní chybí nejčastěji ukládaný alternativní trest, kterým je podmíněné odsouzení.

Vyjadřování diplomanta je místy málo obratné (viz např. str. 28, odst. 3, kde se uvádí, že systematika používání alternativních trestů se vyznačuje nízkou využitelností, na str. 36 formulace „osobně se domnívám, že aby právě požadavky...“)

Přes uvedené výtky práci považuji za způsobilou k obhajobě. Předběžně hodnotím její úroveň jako dobrou.

JUDr. Marie Vanduchová, CSc.

V Praze dne 8. 1. 2008